

Bahtiyar Vahabzade'nin Ardından

– M.Nihat Malkoç · 20 Eylül 2010

BAHTİYAR VAHABZADE'NİN ARDINDAN

M.NİHAT MALKOÇ

Türk dünyası edebiyat çınarının yaprakları bir bir dökülüyor. Kırgız yazar Cengiz Aytmatov'dan sonra Türk dünyasının medar-ı iftihar Bahtiyar Vahabzade de göçtü dünyadan. O, Azerbaycan'ın özgürlük timsaliydi. Şairdi, yazardı, düşünürdü, siyasetçiydi. O, Türkçenin yaşayan en büyük şairiydi. Onu Türkiye çok iyi tanıyor ve derin bir muhabbetle seviyordu. Azerbaycan'ın hürriyet mücadelesine öncülük eden isimlerin başında geliyordu. Bundan dolayı ülkesinde istiklal nişanıyla ödüllendirilmişti. Azerbaycan'da 'Halk Şairi' unvanıyla anılıyordu. O, Azerbaycan'ın ve Türk dünyasının ses bayrağıydı. Ona dair sevgimi ve ölümünden duyduğum tarifsiz üzüntümü kalemime mürekkep yapıp mısralara gömdüm:

"Şeki'de doğan güneş Bakü ufkunda battı
Bahtiyar yürekleri bu son beste kanattı

İnsanlığa duyurdu vicdanların sesini
Terennüm eylemekte sonsuzluk bestesini

Özgürlük savaşında saçlarına ak düştü
Masmavi gökler mahzun çınardan yaprak düştü

Göçtü dar-ı bekaya Bahtiyar Vahabzade
Söz mülkünden hazine miras bıraktı bize

Azık ettik yüreğe gamı, kederi, yası
Şiirin sultanına ağlasın Türk dünyası

Böyle mümtaz şahsiyet dünyaya gelir ender
Nadirdi çağımızda onun gibi kalender

Seksen dört yıl boyunca diri yaşadı diri
Bir ayağı geçmişte, gelecekteydi biri

Yolculuğa çıkarken ardında koydu hüznü
Vakitsiz battı güneş, gök karardı gündüzün

Asrın Dede Korkut'u binerken tahta ata

Aldanmadı dünyaya, son verdi saltanata

İndirdi omuzundan ömrün ağır yükünü
Köprü kurdu maziye unutmadı kökünü"

Vahabzade için ne yazılsa, ne denilse azdır. Onun destanlaşan mücadelesini, engin ruhunu sınırlı kelimelerle anlatmak kabil değildir. O, Türk dünyasının bülbülüydü. Karabağ'ın yanık sesiydi. Ömrü boyunca gülün peşinde koştu, şakıdı durdu. Onun çağlayanlar misali şiir olup akan yüreği artık pırpır etmiyor. Bu yüzden Türk dünyası mahzun... O, yeri gelince bir kartal, yeri gelince bir barış güvercini oldu. Öfkesini ve sevgisini hiçbir zaman içine hapsetmedi. Onun şiir bahçesi son nefesine dek kurumadı. En nadide söz çiçekleri bu bahçede açtı. Bu çiçeklerin kokusu Azerbaycan'dan Türkiye'ye kadar yayıldı. Türk milletine aşk derecesinde bağlı olan bu aksakalın söz vadisinde bıraktığı boşluğu doldurabilecek kimseler yoktur sanırım. Bizler onun evlatları olarak mahzunuz, yaralıyız. Takdir-i ilâhinin tecellisi olarak âlim sonsuz âleme rücu eyledi. Allah rahmet eylesin. Güle güle büyük Usta, güle güle!